

Social- og Boligministeriet
jurint@sm.dk
bgn@sm.dk

BL – Danmarks Almene Boliger
Studiestræde 50
1554 København
Tlf: 3376 2000
www.bl.dk
bl@bl.dk

7. januar 2026

Høringssvar over bekendtgørelse om midlertidigt økonomisk tilskud til husleje i 2026 til de mest udsatte borgere

BL – Danmarks Almene boliger har den 10. december 2025 modtaget høring over udkast til bekendtgørelse om midlertidigt økonomisk tilskud til husleje i 2026 til de mest udsatte borgere.

Høringsfristen er 9. januar 2026. Det fremgår af tidsplanen for lovforslaget om puljen på 15 mio. kr. til huslejetilskud, at der først sker politisk drøftelse og afgivelse af betænkning den 13. januar 2026, og at vedtagelsen af lovforslaget derfor kommer til at ligge efter fristen for høring over bekendtgørelsen. Det gør det vanskeligt at afgive høringssvar, fordi lovforslaget kan ændres på måder, som får konsekvens for den bekendtgørelse, der nu er i høring.

Som BL skrev i sit høringssvar vedr. den foreslåede lovgivning ([Høring om ændring af lov om social service - midlertidigt økonomisk tilskud til husleje i 2026 til de mest udsatte borgere](#)), så er BL enig med ministeriet i, at der er et stort behov for støttemuligheder for både nuværende hjemløse og for borgere, der trues af hjemløshed som følge af, at de får lavere ydelser med implementeringen af kontanthjælpsreformen og afskaffelsen af særlig støtte til kontanthjælpsmodtagere.

Kontanthjælpsreformen og afskaffelsen af særlig støtte for kontanthjælpsmodtagere trådte i kraft 1. juli 2025. Herudover er der nye lovforslag, som betyder, at flere vil få en lavere betalingsevne. Det gælder fx [L 66](#), som blev vedtaget i Folketinget den 19. december 2025, og som fører til afskaffelse af revalidering og ressourceforløb samt [L 80](#), som planlægges 3. behandlet den 19. februar 2026, og som vil medføre, at personer, der er straffet for visse forbrydelser, får karantæne i en længere periode efter deres løsladelse og dermed alene modtager en ydelse af samme niveau som kontanthjælpssystemets mindstesats.

Samlet set medfører lovforslagene potentielt, at en endnu større målgruppe vil have en meget lav betalingsevne pr. 1. januar 2026 eller senere i 2026. Med lovforslagene må det derfor også forventes, at den gruppe af borgere, der har behov for hjælp til at betale en lav husleje, vil stige betydeligt. Fordeles beløbet i puljen til alle, der antages at have et behov, vil det månedlige beløb blive for lavt til at gøre en reel forskel. Alternativet er, at de borgere, som kommunerne har en opmærksomhed på i januar 2026, vil få et beløb, der gør en forskel, men også at puljen meget hurtigt tømmes.

§ 1, stk. 4 lyder:

"Er der efter kommunalbestyrelsens prioritering af de mest udsatte borgere og tildeling af tilskud, jf. stk. 1 og 2, overskydende midler fra det beløb, kommunerne har modtaget fra tilskudspuljen, jf. § 3, kan kommunalbestyrelsen løbende i resten af 2026 træffe afgørelse om tildeling af tilskud til yderligere borger, der af økonomiske årsager er i risiko for at blive udsat af deres lejebolig, eller som ikke uden tilskud kan opnå en lejebolig."

Formuleringen kan signalere, at alle midler forventes fordelt til borgere, der har akut behov for hjælp i januar 2026. Det er en bekymring, som BL tilslutter sig. Der vil jo netop løbende være borgere, som mister muligheden for ressourceforløb eller revalidering, eller hvor nuværende ressourceforløb og revalideringsforløb udløber, uden at de kan få adgang til førtidspension. Disse vil opleve stor nedgang i ydelser. Samtidig betyder den gensidige forsørgerpligt for ægtepar i forhold til kontanthjælpsydelser, at nogle ægtefæller vil gå fra ressourceforløbs- og revalideringsydelser (som ikke er omfattet af reglerne om gensidig forsørgerpligt) til kontanthjælp, som kan sænkes eller bortfalde, hvis ægtefællen har indtægt. Det kan føre til en væsentlig sænkning af familiens indtægt, og det vil ikke være alle, der har råd til at fastholde boligen. Antallet af borgere med udfordringer ift. at betale husleje må ventes at stige.

Det er boligorganisationernes erfaring, at udfordringerne sjældent viser sig med det samme. Berørte borgere har sjældent fundet en billigere bolig, før nye regler træder i kraft. Og er det svært, så vil de ofte låne sig frem, så længe det kan lade sig gøre, før de fraflytter eller mister boligen, fordi huslejen ikke betales. Derfor vil man sjældent kunne se en konsekvens umiddelbart i forbindelse med reformer. Men det vil ikke altid kunne lade sig gøre at finde en relevant bolig for de berørte, og med de forskellige ændringer, vil flere blive berørte.

VIVE har netop offentliggjort en rapport om hjemløse og betalingsevne ([Mange borgere i hjemløshed har ikke råd til en bolig - vive.dk](#)), hvor det bl.a. konkluderes:

"Selv under de mest gunstige forudsætninger – hvor en person klarer sig for 4.000 kr. om måneden til alle andre fornødenheder end bolig – viser undersøgelsen, at næsten 60 % af målgruppen har mindre end 3.500 kr. tilbage til husleje. Det vil sige, at mange borgere i hjemløshed reelt ikke har økonomisk mulighed for at betale for at leje en bolig på det nuværende marked."

Antallet af ledige boliger pr. år med en husleje på højst 3.500 er beskedent, hvorfor der er høj risiko for, at antallet af hjemløse forøges pga. ændringerne i ydelser til de mest udsatte i samfundet. VIVE konkluderer, at 8 % har en betalingsevne ift. husleje på under 2.500 kr. pr. måned.

Der er derfor behov for mere varige løsninger end en midlertidig pulje på et beskedent beløb, og som kun er tilgængeligt for en del af landets kommuner.

Når puljen er meget begrænset, forekommer det paradoksalt, at de kriterier, som kommunerne i deres tildeling af tilskuddet kan lægge vægt på, er så brede, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 3.

Som beskrevet i BL's høringsvar til lovgivningen, forekommer det desuden paradoksalt, at det kun er et begrænset antal kommuner, der får adgang til midlerne. Antallet af hjemløse kan være en stor opgave for mindre kommuner med færre indbyggere, selvom de havde færre end 40 hjemløse i 2024. Man kunne med fordel i stedet lægge vægt på andelen af hjemløse i den enkelte kommune, hvis der ses

behov for en begrænsning i adgangen til puljen. Herudover kunne man give mulighed for at andre kommuner kunne få adgang til puljen, hvis kommuner med adgang vælger ikke at søge midlerne.

Selv om en kommune nu har et begrænset antal hjemløse, så er det jo ikke givet, at de vil have et begrænset antal fremover.

Puljen reparerer på en omfattende problemstilling, som har stået på siden første udbetaling efter nye regler i slutningen af juli 2025. Midlerne forventes udbetalt til de borgere, der får adgang i marts – men med tilbagevirkende kraft pr. 1. januar 2026. Midlerne vil således ikke kunne hjælpe udsættelsestruede, der har manglet penge til husleje i efteråret 2025. Hverken de eller udlejere har vidst, at der ville komme midler. Og for dem, der får restancer nu, ved hverken borgeren eller boligorganisationen, om de evt. vil kunne få midler med tilbagevirkende kraft til marts 2026. Puljen vil derfor sandsynligvis kun få virkning i forhold til borgere, der faktisk får midler i marts eller senere.

Generelt er det en problemstilling, at der med puljemidlerne gives bedre muligheder for hjemløse i nogle kommuner, mens andre kommuner efterlades uden muligheder. Fra et borgerperspektiv forekommer dette urimeligt. Der er behov for, at kommunerne generelt får ensartede redskaber til forebyggelse og bekæmpelse af hjemløshed, og at hjælpen ikke begrænses til borgere med et behov i årets første måned eller første måneder. Som beskrevet i BL's høringssvar til loven, så vil en hjemmel, der giver kommunerne mulighed for at prioritere støtte til målgruppen være en bedre løsning.

Med venlig hilsen

Bent Madsen
Adm. direktør